

Arrest

nr. 350 451 van 15 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE SCHUTTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers vingerafdrukken werden op 3 augustus 2022 geregistreerd in Oostenrijk in het kader van een verzoek om internationale bescherming, maar verzoeker reisde door naar België en diende alhier op 16 augustus 2022 wederom een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie richtte op 13 oktober 2022 een terugnameverzoek aan de Oostenrijkse autoriteiten op grond van de (oude) Verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend.

1.3. De Oostenrijkse autoriteiten verklaarden zich op 19 oktober 2022 akkoord met de terugname van verzoeker.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 25 januari 2023 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

1.5. Op 24 april 2023 werd beslist het verzoek om internationale bescherming alsnog in België te behandelen.

1.6. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 18 maart 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Afghanistan en bent u Pashtoun van etnie. U bent moslim van soennitische strekking. U bent geboren op 01 januari 2003 in het dorp Landi Basawel, district Momand Dara, provincie Nangarhar. Toen u vier jaar oud was vluchtte uw familie naar Pakistan, later is uw familie teruggekeerd naar Afghanistan. U woonde in Landi Basawel met uw ouders, vijf broers en drie zussen. U ging tot de twaalfde klas naar school in Afghanistan, maar u heeft geen eindexamens gedaan. Na school ging u twee uur naar de madrassa. Als u niet hoefde te studeren werkte u als landbouwer. U bent verloofd met Mina, uw nicht langs vaderszijde.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voerde u de volgende feiten aan.

Na uw school heeft u enige tijd in Jalalabad doorgebracht. Daarna keerde u terug naar uw geboortedorp en meldde u en uw vader zich op 14 Jaddi 1397 Afghaanse kalender (cf. 4 januari 2019 Gregoriaanse kalender) aan bij de volksopstand. U moest één keer per week bij een checkpoint aan de hoofdweg vlakbij de school bewaken. U was van 6 uur in de ochtend tot 7 uur in de avond bij de checkpoint. Verder moest u bewaken en patrouilleren en nam u ook de beurt van een zieke vriend over. U had uw eigen wapen en munitie. In het begin was uw vader groepsleider bij de opstand, maar toen de basis en posten waren opgericht was dat niet langer mogelijk voor uw vader. Voor zijn werk bij de volksopstand was uw vader werkzaam als bewaker voor de Amerikanen.

Uw oudste broer M.(…) was soldaat bij het Afghaanse nationale leger. Hij volgde een opleiding in het trainingscentrum. Na zijn opleiding was hij één maand thuis en daarna werd hij in Arghandab, provincie Kandahar, gestationeerd. Twee of drie maanden voor de machtsovername door de taliban raakte hij gewond en lag hij in coma in Kabul. Hij heeft hier psychische problemen aan over gehouden.

Twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan had u een conflict met de mullah tijdens het bewaken van de school. U verliet uw dorp toen het werd overgenomen door de taliban en ging met uw familie naar de luchthaven van Kabul. Twee dagen na de machtsovername van Kabul bent u samen met uw vader en broer M. via Pakistan naar Iran vertrokken. Uw moeder, broers en zussen werden toen door uw paternale oom tot de Pakistaanse grens gebracht. Vanuit Iran bent u verder gereisd, uw vader en broer verblijven momenteel nog in Iran.

U reisde vervolgens naar Turkije, waar u vier maanden bij een smokkelaar verbleef. Daarna reisde u via Bulgarije, Hongarije en Servië naar Oostenrijk, waar op 3 augustus 2022 uw vingerafdrukken werden genomen. U verbleef twee weken in Oostenrijk, waarna u via Zwitserland en Frankrijk naar België reisde. U kwam hier aan op 15 augustus 2022.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 16 augustus 2022.

Na uw vertrek liette één van uw maternale ooms op uw auto, motor en huis. De taliban vonden hem en hebben zijn tong afgeknipt. Uw maternale oom verblijft nu bij uw moeder, broers en zussen in Peshawar in Pakistan.

Ter staving van uw verzoek legde u kopieën van de volgende documenten voor: uw badge van de volksopstand en tien werkfoto's van u bij de volksopstand. Ook legde u de badge van uw vader van de volksopstand voor, alsook 16 foto's van uw vader bij de volksopstand. U legde ook het arbeidscontract en twee werkgeversattesten van uw vaders werk bij de Amerikanen voor. Tevens legde u de legerbadge en negen werkfoto's van uw broer M. voor. Verder heeft u twee foto's van uw maternale oom voorgelegd. Op 12 september 2023 stuurde u via uw advocaat de foto met informatie over de volksopstand.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u voor de taliban wegens de werkzaamheden van uw vader, eerst bij de Amerikanen en daarna bij de volksopstand, wegens uw eigen werkzaamheden bij de volksopstand en wegens de werkzaamheden van uw broer bij het Afghaanse nationale leger.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat aan uw bewering de zoon te zijn van een oud-bewaker van de buitenlandse diensten en strijder van de lokale volksopstand geen enkel geloof kan worden gehecht, en wel om volgende redenen:

Ter ondersteuning van de familieband met uw beweerde vader heeft u enkel de badges van u en uw vader van de volksopstand voorgelegd. Op uw badge (zie document 5 in de groene map) wordt de naam van uw beweerde vader, W.(...) S.(...), vermeld, wat overeenkomt met de naam op de badge van uw vader (zie document 1 in de groene map). Echter, het louter vermelden van de voornaam op een badge kan niet volstaan om een familieband aan te tonen. Daarenboven dient te worden gesteld dat u klaarblijkelijk bewust de asielinstanties hebt trachten te misleiden door het voorleggen van gemanipuleerde documenten. Enerzijds zijn de badges identiek op punten die niet exact overeen zouden mogen komen bij een gepersonaliseerde badge. Zo vervagen de letters van de stempel op beide badges exact onder het getal zeven en ontbreekt er op beide badges een klein stukje in de buitenste cirkel naast het getal dertien. Ook is op beide badges de informatie in de binnenste cirkel op precies dezelfde wijze vervaagd. Gezien deze stempel op elke badge apart gezet dient te worden na het opplakken van de foto, is het absoluut niet mogelijk dat de stempels exact op dezelfde plek en met exact dezelfde vervagingen wordt gezet. Dat vervolgens ook de handtekening, die vervolgens per badge over de stempel wordt gezet, op beide badges exact tot de buitenlijn van de badges doorloopt en de rondingen van de handtekening boven en onder de buitenste cirkel van de stempel precies hetzelfde zijn, is dan ook niet mogelijk bij een individueel gezette handtekening. Voorts is het opvallend dat de lijnen van de stempel die over de foto's gaan op beide badges niet rond doorlopen, kleine onderbrekingen vertonen en duidelijk met andere inkt zijn gemaakt. Anderzijds zijn de badges uitermate verschillend op punten die wél overeen zouden moeten komen bij badges voor dezelfde instantie. Zo zijn de namen in een beduidend ander lettertype en een andere kleur geschreven dan de overige informatie op de badges en hebben ze op beide badges een andere grootte. Logischerwijs kan men toch veronderstellen dat de grootte op beide badges gelijk zou moeten zijn, tenzij men trachtte andere informatie te bedekken. Voorts valt bij de badge van uw vader op dat bij de getallen '7001' en '3111' het laatste cijfer steeds los staat van de rest van de cijfers. Dat deze cijfers niet vloeiend achter elkaar door geschreven zijn, zoals op uw badge het geval is, doet nogmaals vermoeden dat de informatie op de badge werd gemanipuleerd. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Daar u klaarblijkelijk gemanipuleerde documenten heeft voorgelegd, kan aan deze documenten geen enkele bewijswaarde worden ontleend en kunnen zij uw familieband niet ondersteunen. Tevens ondermijnt het gebruik van deze frauduleuze documenten uw geloofwaardigheid omtrent uw familieband, het beroepsleven van uw beweerde vader en uw eigen beroepsleven.

In dit licht moet zeer kritisch gekeken worden naar uw verklaringen over de werkzaamheden van uw beweerde vader en de betreffende documenten. Wegens uw gebrek aan kennis over de vroegere werkzaamheden van uw beweerde vader, kunnen ook uw verklaringen uw familieband met de man van wie u documenten voorlegde niet aannemelijk maken. Gevraagd alles te vertellen over de werkzaamheden van uw vader bij de buitenlandse diensten – de Amerikanen, zoals u zelf stelde – vertelde u dat uw vader op contractbasis voor hen werkte en een huis moest bewaken of eten moest maken (zie Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 11 september 2023 [CGVS], p. 10). U kon zich echter niet herinneren wanneer uw vader ongeveer met dit werk was begonnen of wanneer hij ermee was gestopt. Voor die exacte informatie verwees u vervolgens naar de documenten van uw vader, die u niet kunt lezen omdat het in het Engels is (CGVS, p. 10). Gevraagd wat uw vader zoal over zijn job vertelde, stelde u enkel dat hij goed verdiende met het werk (CGVS, p. 10). Gelet op het feit dat u zelf stelde dat alle problemen voortkomen uit uw vaders job bij de Amerikanen (CGVS, p. 10-11), kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u enige kennis heeft over het werk van uw beweerde vader. De documenten waar u naar verwees, te weten een werkcontract en twee werkgeversattesten van Cordaid, stellen dat W.(...) S.(...) van februari 2007 tot april 2007 werkzaam was als bewaker. Echter, documenten hebben slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Dat u niet in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent de werkzaamheden van uw vader en hier ook niet doorleefd over kan

vertellen, terwijl dit aan de basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban, ondermijnt ten zeerste uw bewering dat de persoon waarvan u de documenten voorlegde uw vader betreft.

Voorts kan ook aan de hand van uw verklaringen over de werkzaamheden van uw beweerde vader bij de volksopstand uw familieband niet worden aangenomen. Zo stelde u dat uw vader in het jaar 1397 van de Afghaanse kalender begon met zijn werkzaamheden bij de volksopstand, maar kon u zich de dagen en maanden niet goed herinneren (CGVS, p. 11). Gezien u stelde tegelijk met uw vader bij de volksopstand begonnen te zijn, is uw vage antwoord zeer opmerkelijk. Logischerwijs zou u duidelijk over de aanvang van de werkzaamheden van uw vader moeten kunnen verklaren, omdat u zelf óók op dat moment begon bij de volksopstand. Gevraagd naar de taken van uw vader bij de volksopstand vertelde u dat uw vader eerst groepsleider was omdat er toen nog geen posten of basis waren. Zijn werk deed hij bij jullie gasthuis. Vervolgens stelde u dat uw vader niet langer verantwoordelijke was toen de basis en posten werden opgericht, omdat hij last had van kortademigheid. Het aantal mensen waar uw vader groepsleider van was, was 10 personen (CGVS, p. 11). Hiermee gaf u aan wat de verantwoordelijkheden van uw vader waren, maar bleef u erg summier over de daadwerkelijke werkzaamheden van uw vader. Gezien u samen met uw vader vanaf het begin van de volksopstand in uw regio werkzaam zou zijn geweest bij de volksopstand, zou men mogen verwachten dat u een uitgebreidere kennis heeft van de taken en werkzaamheden van uw beweerde vader en u hier ronduit over kan vertellen. Dat dit echter niet geval is, is zeer opmerkelijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw familieband.

Ter ondersteuning van de werkzaamheden van uw beweerde vader bij de volksopstand, legde u 16 foto's voor. Uit deze foto's kan noch de tewerkstelling, noch de familieband worden afgeleid. Deze foto's hebben volgens uw verklaringen betrekking op vier verschillende gebeurtenissen. Zo hebben drie foto's betrekking op een ontmoeting met iemand van de overheid die de volksopstand geholpen zou hebben met kledij en wapens (CGVS, p. 14-15, foto's 3 en 13; zie documenten 3.1, 3.11, 3.12 groene map). Volgens u werden vijf foto's getrokken toen uw vader aan het bewaken was bij het gasthuis, toen malik Jafar daar aanwezig was (CGVS, p. 15-16, foto's 4, 10, 11, 12 en 14; zie documenten 3.2, 3.8, 3.9, 3.10, 3.13 groene map). Of er ook foto's van u tijdens het bewaken van het gasthuis bij de documenten zaten, kon u echter niet met zekerheid zeggen (CGVS, p. 16). Gezien u de documenten zelf heeft voorgelegd is het zeer opvallend dat u niet weet welke foto's dit behelst. Vervolgens hebben drie foto's betrekking op een feestdag waarop uw vader en de volksopstand uitgenodigd zouden zijn op het districtshuis (CGVS, p. 15-16, foto's 5, 6, 15; zie documenten 3.3, 3.4, 3.15 groene map). Dat u daarentegen niet op deze foto's staat van dit feestelijke moment, is zeer opvallend gezien u stelde ook werkzaam te zijn geweest bij de opstand gedurende dezelfde periode als uw vader (CGVS, p. 15). Voorts legde u vijf foto's voor van een missie die uw beweerde vader uitgevoerd zou hebben om terrein te winnen van de taliban en controleposten op een berg op te zetten (CGVS, p. 15-16, foto's 7, 8, 9 en 15; zie documenten 3.5, 3.6, 3.7, 3.14 groene map). U stond niet op deze foto's omdat uw vader dit met zijn vrienden en mensen van het leger deed (CGVS, p. 15). De laatste foto betrof een foto van de collega's van uw vader met malik J.(...) (CGVS, p. 16, foto 16; zie document 3.16 groene map). Eens te meer de vervalste badge van uw vader in acht genomen, kan enkel uit deze foto's dan ook niet worden opgemaakt of de persoon op de afbeeldingen daadwerkelijk deel uitmaakte van een volksopstand. In dat licht is het zeer opvallend en significant dat u op geen enkele foto met de persoon waarvan u beweerde dat het uw vader is staat afgebeeld, zeker gezien het feit dat jullie dit werk gedurende bijna drie jaar samen uitvoerden. Aan de hand van de voorgelegde foto's kan dan ook niet worden aangenomen dat de persoon op de foto's daadwerkelijk voor de volksopstand werkzaam was en ook niet dat deze persoon uw vader betreft.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u met uw vervalste documenten, uw beperkte kennis over de werkzaamheden van uw beweerde vader en de voorgelegde foto's niet aannemelijk gemaakt dat de persoon op de door u voorgelegde documenten daadwerkelijk uw vader betreft. Bijgevolg kan uw vrees om vervolging wegens de werkzaamheden van uw vader niet worden aangenomen.

Ten tweede kan wegens volgende vaagheden ook uw job bij de volksopstand niet als geloofwaardig worden beschouwd. Vooreerst is het zeer opvallend dat u niet van meet af aan kon duiden bij welke ordedienst of groepering u zich had aangesloten. Zo verklaarde u in eerste instantie dat u Afghanistan al in 2018 verliet, waarna u uzelf verbeterde en stelde in 2018 begonnen te zijn bij de lokale politie (CGVS, p. 4). Vervolgens herhaalde u nog eens dat u en uw vader zich hadden ingeschreven bij de lokale politie (CGVS, p. 5), waarna u stelde dat in totaal 70 dorpelingen samen tegen de taliban opkwamen en jullie onder de lokale politie vielen (CGVS, p. 9, 11-12). U voegde daar aan toe dat er verschillende namen waren in het dorp, zoals volksopstand of arbaki, maar dat u zelf volksopstand zei en jullie onder de lokale politie waren (CGVS, p. 12). Dat u echter de termen lokale politie en volksopstand door elkaar gebruikt, is zeer opmerkelijk. De Afghaanse lokale politie vormde een officieel onderdeel van de Afghaanse veiligheidsdiensten (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). De volksopstand daarentegen werd opgericht op lokaal niveau en op eigen initiatief (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). Dat u niet eenduidig kon verklaren of u tot een officieel onderdeel van de Afghaanse veiligheidsdiensten behoorde of een zelf opgerichte groepering, is zeer opmerkelijk. Indien u daadwerkelijk meerdere jaren zou hebben bijgedragen aan de veiligheid van uw dorp, kan verwacht worden dat u deze verschillen kent en u hier logischerwijs correct over kan vertellen. Dat u dermate vaag verklaarde over uw tewerkstelling, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Vervolgens zijn ook uw verklaringen over uw tijd bij de volksopstand zeer algemeen en vaag, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan uw tewerkstelling bij de volksopstand. Gevraagd wanneer u begon bij de volksopstand, antwoordde u zeer vaag dat dit vanaf het begin was (CGVS, p. 12). Gevraagd wat u hiermee bedoelde, gaf u aan dat u “vanaf 13 nog iets” bedoelde. Pas na het bekijken van een afbeelding met informatie op uw gsm, wist u dat het vanaf 14 Jaddi 1397 Afghaanse kalender (cf. 4 januari 2019 Gregoriaanse kalender) was (CGVS, p. 12). U voegde daar – geantwoord naast de vraag – aan toe dat het geldig was tot 14 Asad 1400 Afghaanse kalender (cf. 5 augustus 2021 Gregoriaanse kalender) (CGVS, p. 12). Dat u eerst zeer vaag antwoordde op de vraag wanneer u begonnen bent bij de volksopstand, is bevreemdend. Gezien uw aansluiting bij de volksopstand ten grondslag ligt aan uw vrees voor vervolging door de taliban, zou u deze periode logischerwijs duidelijk in de tijd moeten kunnen situeren.

Voorts is het opmerkelijk dat u wel uitgebreid over de structuur van de volksopstand kon vertellen, maar u daarentegen uitermate vaag en oppervlakkig bleef over uw eigen taken. Gevraagd naar uw werkzaamheden bij de volksopstand antwoordde u enkel dat u een soldaat was, waarmee u uw werkzaamheden onbepaald liet (CGVS, p. 12). Voorts gevraagd wat u zoal deed, stelde u één keer per week bij een checkpoint te zitten en dat u ook de beurt van een zieke vriend overnam. Ook deed u “een soort bewaken” en patrouilleren om mensen te controleren (CGVS, p. 12). Bij het patrouilleren lette u erop dat de taliban geen bom of iets dergelijks het dorp in konden brengen, u moest de taliban tegenhouden (CGVS, p. 12). Na u meermaals de kans te hebben gegeven uitgebreid te vertellen over uw taken bij het volksverzet, is het zeer opvallend dat u niet verder kwam dan stereotype verklaringen en een algemene uitleg van het werk bij een checkpoint. Gezien u dit werk meerdere jaren gedaan zou hebben, kan verwacht worden dat u hier logischerwijs uitgebreid en gedetailleerd over kan verklaren. U nogmaals gevraagd waar u op moest letten als u bij de checkpoint voor de school zat, antwoorde u weer naast de vraag door te verklaren waar de checkpoint zich bevond en dat er in totaal zes posten waren met elk een eigen checkpoint (CGVS, p. 19). U gevraagd waar u dan specifiek naar keek, stelde u te letten op de vijand, zodat zij niet in het dorp konden komen of bij de school. U moest opletten dat er geen verdachte personen dichtbij de school kwamen (CGVS, p. 19). Dat u ook op deze vraag niet doorleefd kon antwoorden, terwijl u meerdere jaren voor de opstand gewerkt zou hebben, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw tewerkstelling bij de volksopstand.

Tevens zijn ook uw verklaringen over uw collega's erg vaag. U gevraagd met wie u zoal werkte, antwoordde u dat uw commandant malik Jafar was (CGVS, p. 12). Vervolgens werd u gevraagd of u nog andere leden van het verzet persoonlijk kende. U stelde al uw collega's te kennen, maar waar zij momenteel zijn wist u niet en u had ook geen contact met hen (CGVS, p. 12). U verklaarde geen contact meer met uw collega's te hebben omdat u niet wist waar ze zijn en u geen telefoonnummers van hen heeft (CGVS, p. 13). Vooreerst is het zeer opmerkelijk dat u enkel uw commandant noemde toen u gevraagd werd met wie u zoal werkte. Van iemand die meerdere jaren werkzaam zou zijn geweest bij het verzet, kan verwacht worden dat hij logischerwijs met meerdere mensen dan enkel de commandant heeft werkt en uitgebreid over hen kan vertellen. Vervolgens is het zeer bevreemdend dat u met geen enkele collega nog contact zou hebben. Uw collega's zaten in dezelfde risicovolle situatie als u, dat u geen contact meer met hen zou hebben en niet zou weten waar zij zich nu bevinden en hoe zij met dit risico omgingen is zeer opmerkelijk. Na meerdere jaren met hen samengewerkt te hebben, kan verwacht worden dat u een band heeft opgebouwd met uw collega's en dat u logischerwijs stappen zou ondernemen om op de hoogte te blijven van hun situatie. Dat dit niet het geval is, zet grote vraagtekens bij uw beweringen werkzaam te zijn geweest bij de volksopstand.

Ook de documenten die u voorlegde ter staving van uw werkzaamheden bij de volksopstand kunnen uw verklaringen niet ondersteunen. Van uw badge van de volksopstand werd reeds vastgesteld dat deze overduidelijk gemanipuleerd is, waardoor dit uw tewerkstelling bij de volksopstand niet kan bevestigen. Sterker nog, dat u doelbewust de asielinstanties heeft geprobeerd te misleiden met een vervalste badge, ondergraaft uw algehele geloofwaardigheid ten zeerste.

In dit licht dient dan ook kritisch gekeken te worden naar de overige voorgelegde documenten. Wat betreft de foto's die u van uzelf bij de volksopstand hebt voorgelegd, dient te worden vastgesteld dat ook zij uw tewerkstelling niet kunnen staven. U stelde twee van deze foto's genomen te hebben met uw vrienden, toen u één jaar bij de volksopstand werkte (CGVS, p. 16-17, foto's 18 en 25; zie document 6.1 en 6.9 groene map). Drie foto's zou u hebben genomen tijdens uw dienst bij de checkpoint bij de school in het dorp (CGVS, p. 17, foto's 21, 22; zie document 6.5, 6.6 en 6.10 groene map). Op één foto staat u afbeeld met een walkietalkie (CGVS, p. 16, foto 19 (eerste foto); zie document 6.2 groene map). Bij deze foto's is het voor het CGVS onmogelijk om te weten in welke context, onder welke omstandigheden en wanneer de foto's zijn genomen en of ze al niet zijn geposeerd. Om deze reden kunnen deze foto's niet bevestigen dat u daadwerkelijk werkzaam was bij de volksopstand gedurende de door u aangegeven periode. Wat betreft de twee foto's die u voorlegde betreffende een overstroming waarna het leger kwam en zij u uniformen gaven (CGVS, p. 17, foto's 19 (tweede foto) en 20; zie documenten 6.3 en 6.4 groene map), moet gesteld worden dat u niet met enige zekerheid op deze foto's herkend kan worden. Ook als u wel op deze foto's zou staan afgebeeld, tonen deze enkel aan dat het u op enig moment met militairen op de foto bent gegaan. Zij kunnen noch de plaats en tijd, noch de context waarin de foto's genomen werden onderschrijven en kunnen hierdoor uw werk bij de volksopstand niet aantonen. Wat betreft de door u voorgelegde foto van een feestdag (CGVS, p. 17, foto 23; zie document 6.7 groene map) dient opgemerkt te worden dat u voor het CGVS niet duidelijk herkenbaar bent

afgebeeld. Tevens stelde u zelf geen legeruniform te bezitten (CGVS, p. 18), maar staat de persoon waarvan u stelde dat u dat bent, weldegelijk in een legeruniform op de foto afbeeld. Dit doet twijfels rijzen over of u daadwerkelijk of deze foto staat afgebeeld. Gevraagd wat er gebeurde op die feestdag, stelde u enkel dat ze jullie hebben uitgenodigd voor uw vader en herhaalde u nog eens dat ze jullie hebben uitgenodigd. Deze opvallend vage omschrijving van die dag, onderschrijft de twijfels van het CGVS over uw aanwezigheid. Ook deze foto kan uw tewerkstelling bij de volksopstand niet ondersteunen. Als laatste legde u een foto voor van een aantal mensen tijdens de patrouille, u stelde de foto gemaakt te hebben als herinnering omdat jullie bij het eindpunt van het district waren (CGVS, p. 17, foto 24; zie document 6.8 groene map). Bij deze foto is het voor het CGVS onmogelijk om te weten in welke context, onder welke omstandigheden en wanneer de foto werd genomen en of ze al niet is geposeerd. Bovendien bent u hier niet met enige zekerheid op te identificeren. Om deze reden kan ook deze foto niet bevestigen dat u daadwerkelijk werkzaam was bij de volksopstand.

Ten slotte kan ook aan de job van uw beweerde broer M. geen geloof worden gehecht wegens uw summiere kennis en uw tegenstrijdige verklaringen. Voorop moet worden gesteld dat u ook van uw broer geen documenten heeft voorgelegd die uw familieband ondersteunen. Het enige verband tussen jullie zijn de namen van zijn vader en grootvader op zijn militaire badge (zie document 7 groene map) die overeenkomen met de namen op de badge van de volksopstand van uw beweerde vader (zie document 1 groene map). Dit kan echter niet volstaan om de familieband met uw broer aan te tonen, gelet op de manifeste fraude betreffende deze badge (supra) en het feit dat de familieband met uw vader niet kon worden aangetoond (supra). Voorts heeft deze badge enkel bewijswaarde indien deze gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, hetgeen niet het geval is.

In dit licht dient zeer kritisch gekeken te worden naar uw verklaringen over de werkzaamheden van uw beweerde broer. Het is zeer opmerkelijk dat u tijdens uw onderhoud op de dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat uw broer M.(...) al drie maanden voor de machtsovername al zou zijn overleden (Verklaring DVZ d.d. 11 oktober 2022, vraag 19) terwijl u tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde dat uw broer M.(...) twee of drie maanden voor uw vertrek gewond zou zijn geraakt tijdens zijn job (CGVS, p. 11). Ook verklaarde u samen met uw broer en uw vader naar Iran te zijn gevlucht en dat zij daar momenteel nog verblijven (CGVS, p. 7). U geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, stelde u dat de tolk Dari-talig was en dat u te weinig tijd had. Dit is zeer opvallend gezien het onderhoud op de DVZ in Pashtou is afgenomen en u het gehoorverslag heeft aanvaard (Verklaring DVZ, p.16). Het verdient benadrukking dat het gehoorverslag op de DVZ wordt opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit. Het geniet, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. Voorts moet nog opgemerkt worden dat het feit dat het interview bij de DVZ korter en in andere omstandigheden verloopt dan dat op het CGVS, niets afdoet aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van u worden verwacht dat u voldoende nauwkeurige en consistente verklaringen aflegt over de voorgehouden vervolgingsproblemen en de directe gevolgen daarvan. Bovendien blijkt uit het verslag van uw onderhoud bij de DVZ dat u redelijk omstandig uitlegde wanneer hij stierf in verhouding tot zijn leeftijd en in verhouding tot de val van de Afghaanse regering, waardoor het bezwaarlijk om een mistverstand kan gaan. Dat u geen consistente verklaringen kon afleggen over het overlijden van uw broer doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de werkzaamheden van uw beweerde broer.

Voorts doet ook uw summiere kennis over de werkzaamheden van uw broer ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen een broer bij het Afghaanse nationale leger te hebben. U verklaarde in eerste instantie dat uw broer bij de politie werkte, toen uw familie van Jalalabad terug naar het dorp verhuisde (CGVS, p. 5). Vervolgens stelde u echter dat jullie tot dat moment van het loon van uw broer leefden, die voor het leger werkte (CGVS, p. 11). De Afghaanse politie en het Afghaanse leger zijn echter zeer verschillende algemeen bekende afdelingen van de voormalige Afghaanse nationale veiligheidsdiensten. Er mag dan ook verwacht worden u correct kan duiden bij welke afdeling uw broer tewerkgesteld zou zijn geweest. Dat u deze afdelingen door elkaar gebruikte en u niet eenduidig kon verklaren over de afdeling van uw broers tewerkstelling, is dan ook zeer opmerkelijk.

Vervolgens werd u gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van uw broer M.(...), waarna u verklaarde dat hij zich aanmeldde bij het leger en naar het opleidingscentrum ging. Na het opleidingscentrum kwam uw broer voor één maand terug naar huis, waarna hij in Arghandab, provincie Kandahar, met 22 mensen op één post gestationeerd werd (CGVS, p. 11). U vervolgde uw antwoord – weliswaar naast de vraag – door te vertellen dat uw familie te horen kreeg dat uw broer gewond was geraakt en in coma lag in Kabul. U stelde dat zijn gezondheid inmiddels is verbeterd maar hij nog steeds psychologische problemen heeft (CGVS, p. 11). Uw antwoord blijft zeer aan de oppervlakte en geeft enkel in zeer grote lijnen van de

militaire carrière van uw beweerde broer weer. Wanneer uw broer begonnen is bij het leger wist u niet. Vervolgens gevraagd bij welke eenheid uw broer zat, antwoordde u dat hij bij het nationale leger zat (CGVS, p. 11). Nogmaals gevraagd bij welke eenheid uw broer zat, stelde u dit niet te weten (CGVS, p. 11). Dat u op essentiële en algemene kennisvragen over de werkzaamheden van uw broer niet gedetailleerd kunt antwoorden, is zeer opmerkelijk en doet ernstig afbreuk aan uw verklaringen een broer te hebben die werkzaam was bij het voormalige Afghaanse nationale leger.

Ook aan uw verklaringen over de werkfoto's van uw beweerde broer kan geen geloof worden gehecht. Zo verklaarde u dat enkel de eerste en de laatste foto genomen werden tijdens de effectieve tewerkstelling van uw broer in Arghandab (CGVS, p. 18, foto's 26, 27 en 30; zie documenten 8.1, waarvan 8.2 een kopie is en 8.9) en werden de overige foto's genomen tijdens zijn opleiding (CGVS, p. 18, foto's 28, 29; zie documenten 8.3, 8.4, 8.5 (waarvan 8.6 een kopie is) 8.7 en 8.8). Gelet op exact dezelfde gebouwen op de achtergrond van foto 8.9 en 8.4 en dezelfde gehurkte posities van de militairen op de achtergrond, kan niet anders dan geconcludeerd worden dat deze foto's op dezelfde locatie en vlak na elkaar genomen werden. Dat u daarentegen verklaarde dat deze foto's genomen zijn op verschillende locaties en verschillende momenten, is zeer opmerkelijk. Deze foto's bevestigen enkel dat de man op de foto's werkzaam is geweest bij het Afghaanse nationale leger, maar ze kunnen niet bevestigen dat deze persoon ook uw broer is. Als dit daadwerkelijk uw broer zou betreffen, kan men verwachten dat u op de hoogte bent van de verschillende foto's en kan u logischerwijs correct duiden waar deze foto's genomen werden. Gezien u hier niet toe in staat bleek te zijn, kunnen deze foto's uw verklaringen een broer te hebben die werkzaam was bij het voormalige Afghaanse nationale leger niet ondersteunen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u met uw beperkte kennis over de werkzaamheden van uw beweerde broer en de voorgelegde foto's niet aannemelijk gemaakt dat de persoon op de door u voorgelegde documenten daadwerkelijk uw broer betreft. Bijgevolg kan uw vrees om vervolging wegens de werkzaamheden van uw broer niet worden aangenomen.

Al het bovenstaande samengenomen maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw werkzaamheden bij de volksopstand, bijgevolg kan uw vrees voor vervolging omwille van uw job niet worden aangenomen. Tevens heeft u niet aannemelijk gemaakt een vader te hebben die gewerkt heeft voor de Amerikanen en de volksopstand en heeft u ook niet aannemelijk gemaakt een broer te hebben die werkzaam was bij het voormalige Afghaanse nationale leger. Hierdoor kan ook geen geloof worden gehecht aan de vrees die uit hun werkzaamheden voort zou vloeien. De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen.

De badges van de volksopstand van u en uw vader, het werkcontract en de werkgeversattesten van uw vader, de werkfoto's van uw vader, uw werkfoto's, de badge van uw broer en de werkfoto's van uw broer werden reeds besproken.

De twee foto's van uw maternale oom zouden zijn genomen nadat zijn tong werd afgeknipt door de taliban, omdat uw oom uw familie hielp (CGVS, p. 7, 13-14, foto 2; zie document 2 groene map). Bij dergelijke foto's is het voor het CGVS onmogelijk om te weten wie de gefotografeerde persoon is, in welke omstandigheden de foto's zijn genomen en of ze al dan niet zijn geposeerd. Om deze redenen kan niet bevestigd worden dat dit daadwerkelijk uw maternale oom betreft. Voort hebben documenten slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40%

van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierechtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierechtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende

behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/> PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/> PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic

indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht

gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 18-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven. U stelde zelf geboren te zijn in mei 2001 (CGVS, p. 4), waardoor u zelfs tot 20-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven. Hieruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde tot de 12e klas naar school ging en dagelijks twee uur naar de madrassa ging. Ook werkte u enige tijd als landbouwer. U woonde samen met uw ouders, broers en zussen.

Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen waar u het heeft over beschietingen door de taliban vanaf de bergen, overheidsacties tegen de taliban, de broer van de mullah die talibanlid bleek te zijn (CGVS, p. 9) en uw verklaringen over de volksoptocht tegen de taliban in uw dorp. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U haalt aan dat u in België gewoon in het opvangcentrum verblijft en momenteel opzoek bent naar nieuw werk. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin

toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

2.1. Verzoekschrift

In het verzoekschrift wordt enerzijds ingegaan op de beoordeling door de commissaris-generaal van de door verzoeker neergelegde documenten betreffende zijn voorgehouden tewerkstelling en deze van zijn vader voor de Afghaanse lokale politie/volksopstand, die zouden zijn gemanipuleerd.

Anderzijds wordt uitgebreid ingegaan op de beoordeling van de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban.

2.2. Aanvullende nota's

2.2.1. De commissaris-generaal heeft op 23 maart 2026 een aanvullende nota overgemaakt, waarbij de landeninformatie wordt geüpdatet. Volgende COI-rapporten worden toegevoegd:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments.

EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202411/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van januari 2026, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2026_01_Afghanistan_COI_Report_Country_Focus.pdf

2.2.2. Verzoeker maakte op 25 maart 2026 een aanvullende nota over aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) waarbij hij zijn ‘verwestering’ als een nieuw asielmotief aanvoert. Ter staving van deze ‘verwestering’ voegt verzoeker een hele reeks documenten toe aan zijn aanvullende nota die betrekking hebben op zijn activiteiten in België. Volgens verzoeker blijkt uit deze documenten dat hij, in geval van terugkeer naar Afghanistan, zou opvallen omwille van zijn ‘verwestering’ en een doelwit zal worden voor het schrikbewind van de taliban.

Wat zijn hoge mate van ‘verwestering’ betreft, wijst verzoeker eerst en vooral op zijn duurzame relatie met zijn Belgische partner S. C. waarmee hij inmiddels verloofd is. Deze relatie wordt ondersteund door de omgeving van mevrouw C. Momenteel gaat het om een buitenechtelijke relatie met een westerse vrouw, die, zo stelt verzoeker, door het talibanregime als ‘zina’ wordt beschouwd en dus indruist tegen de strenge religieuze voorschriften.

In de tweede plaats wijst verzoeker op zijn beheersing van het Nederlands, het volgen van taallessen om zijn niveau te verhogen en zijn vrijwillige deelname aan conversatietafels van een Mechelse vzw om het Nederlands nog beter onder de knie te krijgen.

Vervolgens wijst verzoeker op het gegeven dat hij dreigde dakloos te worden en sedertdien inwoont bij mevrouw J. W., een Belgische vrouw, en thans dus volgens het ritme en de gebruiken van een Belgisch gezin leeft.

Daarnaast wijst verzoeker op zijn tewerkstelling, die mede geleid heeft tot zijn verregaande integratie, en zijn deelname aan groepsactiviteiten in het verenigingsleven zoals de moestuinwerking en ‘Start to Run’, dit alles in het kader van de vrijwillige psychosociale begeleiding die hij volgt.

Tenslotte haalt verzoeker aan dat hij een uitgebreid sociaal netwerk heeft uitgebouwd in België, waaruit een open en inclusieve houding blijkt, die haaks staat op de huidige Afghaanse maatschappelijke tendenzen.

Verzoeker zet uiteen dat er sinds de machtsovername door de taliban in Afghanistan extreem conservatieve maatschappelijke regels gelden, waardoor hij, omwille van zijn ‘verwestering’, vervolging vreest om politieke redenen. Op dit punt verwijst verzoeker naar de EUAA *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en de meest recente EUAA *Country Focus Afghanistan* waarin wordt uiteengezet dat Afghanen die als ‘verwesterd’ gepercipieerd worden risico lopen om te worden gestigmatiseerd of het slachtoffer te worden van bepaalde vervolgingsfeiten. Verzoeker wijst tenslotte ook op zijn psychologische problemen.

Als bijlagen bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker volgende documenten (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1-23):

“(…)

1. Foto's met zijn vriendengroep en zijn verloofde, o.a. het huwelijksaanzoek
2. Een getuigenis van mevrouw S.(...) C.(...), de verloofde van verzoeker
3. Een getuigenis van de heer W.(...) C.(...), vader van verzoekers verloofde
4. Een getuigenis van de heer Y.(...) C.(...), broer van verzoekers verloofde
5. Een getuigenis van 21.02.2026 van mevrouw J.(...) W.(...), leerkracht Nederlands bij CVO C. in Mechelen, bij wie verzoeker inwoont (met bijgevoegd attest van gezinssamenstelling)
6. Een getuigenis van 20.02.2026 van mevrouw K.(...) D.(...), dochter van J.(...) W.(...),
7. Een getuigenis van 19.02.2026 van mevrouw N.(...) C.(...), tweede dochter van J.(...) W.(...)
8. Een getuigenis van mevrouw K.(...) G.(...) van A. VZW, mevrouw E.(...) G.(...), van E.(...) S.(...) van S. en A.(...) R.(...) van VDAB (...)

9. Een getuigenis van 24.02.2026 van mevrouw A.(...) J.(...), leerkracht bij L. C. voor Basiseducatie Mechelen, die vermeldt dat verzoeker goed geïntegreerd is en gemotiveerd de lessen Nederlands volgt
10. Een verklaring van J. B.(...) van 23.02.2026, bestuurder van W. in Mechelen vzw, die bevestigt dat dat verzoeker deelneemt aan de activiteiten van de vzw
11. Een getuigenis van mevrouw K.(...) B.(...), een kennis van verzoeker, van 23.02.2026
12. Een getuigenis van mevrouw A.(...) T.(...), vrijwilliger bij W. in Mechelen vzw, met bijgevoegde foto's
13. Een getuigenis van de heer K.(...) L.(...), een vriend van J.(...) W.(...)
14. Een getuigenis van mevrouw M.(...) V.(...), een goede vriendin
15. Een getuigenis van de heer H.(...) H.(...), een vriend van verzoeker van 20.08.2025
16. Een getuigenis van de heer Y.(...) A.(...), vriend van verzoeker
17. Een getuigenis van mevrouw A.(...) E.(...) V.(...) d.(...) K.(...), vrijwilliger bij de vzw W. in Mechelen
18. Een getuigenis van de heer M.(...) T.(...), een kennis van verzoeker
19. Een getuigenis van de heer A.(...) M.(...), een kennis van verzoeker
20. Een getuigenis van A.(...) S.(...), de werkgever van verzoeker
21. Loonbrieven van verzoeker (2023-2025, in omgekeerd chronologische volgorde)
22. Een attest van de klinische psychologe E.(...) V.(...) van 24.02.2026 (...)
23. Een medisch attest van dr. P.(...) R.(...) van 24.02.2026 (...)"

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van het beroep

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

5.1.1. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”*. Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren”*.

5.1.2. Verzoeker verklaarde Afghaan te zijn en zou in 2003 geboren zijn in het district Momand Dara in de provincie Nangarhar in Afghanistan, maar hij zou als kind met zijn familie naar Pakistan verhuisd zijn en later naar Afghanistan teruggekeerd (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 11 september 2023, p. 4). Verzoeker zou in Afghanistan school gelopen hebben en korte tijd gewerkt hebben alvorens ten tijde van de machtsovername uit Afghanistan vertrokken te zijn (AD, stuk 7, Inventaris + Documenten DVZ, Verklaring DVZ, 11 oktober 2022, reisroute). Verzoeker zou samen met zijn vader en zijn broer naar Iran gegaan zijn en de rest van de familie zou met een paternale oom naar Pakistan vertrokken zijn (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 11 september 2023, p. 13-14). Het gros van verzoekers familie zou thans in Pakistan (Peshawar) verblijven, terwijl zijn vader en zijn oudste broer in Iran (Teheran) zouden vertoeven (*Ibid.*, p. 6-7). Verzoeker zou reeds lange tijd geen contact meer gehad hebben met zijn familie (*Ibid.*, p. 7-8). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker islamiet te zijn, maar wegens gebrek aan moskee in Beveren niet naar de moskee te gaan (*Ibid.*, p. 6). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in verschillende opvangcentra verbleef. Verzoeker verklaarde dat hij hier in België in het opvangcentrum verbleef en na het verkrijgen van een arbeidsvergunning aan de slag ging, maar slechts een contract van drie maanden vond en daarna op zoek ging naar een ander arbeidscontract (*Ibid.*, p. 5-6).

5.1.3. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij in zijn aanvullende nota beweert dat hij in zijn gedinginleidend verzoekschrift reeds melding had gemaakt van een vrees voor vervolging omwille van ‘verwestering’. Hij voert dit asielmotief dus voor het eerst aan in zijn aanvullende nota die later werd ingediend dan de aanvullende nota van de verwerende partij.

5.1.4. De verwerende partij gaat in haar aanvullende nota van 23 maart 2026 wel in op het risico in geval van terugkeer naar Afghanistan na een verblijf in het Westen. De verwerende partij stelt hierover het volgende:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen. Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een ‘reception desk’ voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van ‘Refugees and Repatriation’.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel.

De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Grenscontroles worden door bronnen omschreven als ‘oppervlakkig’.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van de toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie."

5.1.5. Uit de beschikbare landeninformatie dringt zich volgende analyse op van de algemene context in Afghanistan met betrekking tot het risico omwille van 'gepercipieerde' verwestering.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De taliban menen evenwel

dat de sharia op zich een afdoende legaal kader bevat waardoor een grondwet niet nodig is. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 16). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de ‘civic space’ is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de ‘legitieme heersers’ verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 24 en EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 21). Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en burens), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden. Er zijn talrijke meldingen van mishandeling, openbare lijfstraffen en andere vormen van wrede of vernederende behandeling.

De taliban streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 32-34). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa’s maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa’s dit aangegrepen om in hun curriculum niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa’s die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige ‘erg moderne’ en andere ‘conservatieve’ madrassa’s (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 106-107, 136). Het MPVPV heeft echter de controle op het naleven van de restricties voor meisjes in het onderwijs opgevoerd, ook in de madrassa’s (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 116).

Op 31 juli 2024 hebben de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door ‘mentaal gehandicapte personen’ en kinderen te beëindigen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 30 en 34-44 en EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem.

In het bijzonder wat betreft ‘zina’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding

gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van het MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 20; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 25; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 22). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Niettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de machtsovername waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 46 en 47). Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer omwille van het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 48-49).

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81

Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens 'Der Spiegel' werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 50).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*", 14 december 2023, p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) "*Focus Afghanistan. Return from abroad*" van 14 februari 2025 – waaruit verzoeker in zijn aanvullende nota uitgebreid citeert en waarnaar de "EUAA, *Afghanistan: Country Focus*" van januari 2026 aangehaald door verweerder in zijn aanvullende nota verwijst – handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het 'Immigration Department', dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse Zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere *checkpoints* aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de GDI van de *de facto*-regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet leidt tot problemen met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024 stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het NRF of het AFF. Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met ISKP.

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto*-overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto*-overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dus gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*", 14 december 2023, p. 36).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of*

individuals", augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

5.1.6. Zoals hierboven in de verf werd gezet, zijn bepaalde individuele elementen, zoals de leeftijd van de betrokkene, de duur van zijn verblijf in het Westen, zijn gedragingen en profiel van belang om het eventuele risico op vervolging te beoordelen.

5.1.7. Uit de beschikbare gegevens blijkt dat verzoeker wellicht nét meerderjarig was toen hij medio 2021 Afghanistan verliet. Hij doorliep scholing in Afghanistan en heeft zijn vormende jaren hoofdzakelijk aldaar doorgebracht (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 11 september 2023, p. 5). Desondanks is verzoeker op relatief jonge leeftijd uit zijn land van herkomst vertrokken. Ter terechtzitting uitte verzoeker de wens om hier verder te studeren omdat hij graag zaken bijleert. Verzoeker verblijft ondertussen een viertal jaar in België, aanvankelijk in verschillende opvangfaciliteiten (Brussel, Kapellen, Beveren). Zijn verblijfsduur in ons land in het kader van de procedure inzake internationale bescherming is, gelet op zijn jonge leeftijd, relatief lang. Ondertussen woont hij in bij een dame te Mechelen. Uit de bijlagen bij zijn aanvullende nota blijkt dat hij sedert 30 januari 2026 ingeschreven is op het adres van mevrouw J. W., die hij via de vzw W.(...) i.(...) M.(...) leerde kennen, en waar hij thans de kamer van J. W.'s dochter bezet, die op haar beurt het nest verlaten heeft (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 5-7). In zijn nota stelt verzoeker dat hij thans leeft op het ritme van een Belgisch gezin. Een goede vriend van mevr. J. W. was aanvankelijk achterdochtig, maar is thans overtuigd van de goede bedoelingen van verzoeker en meent dat hij bepaalde normen en waarden, met betrekking tot bijvoorbeeld de verhouding tussen man en vrouw, de scheiding tussen religie en staat en respect voor diversiteit steeds hoog in het vaandel heeft gedragen (Aanvullende nota verzoeker, bijlage 13). Het is opvallend dat verzoeker relatief veel sociale contacten onderhoudt in het Mechelse met individuen met diverse achtergronden.

Verzoeker drukt ter terechtzitting de wens uit om Nederlands te spreken en geen gebruik te willen maken van de tolk die ter beschikking wordt gesteld. Hij geeft blijk van een relatief goede beheersing van het Nederlands en verklaart onder andere dat hij thans verloofd is met zijn Belgische vriendin (Aanvullende nota verzoeker, bijlage 2), die hem ter terechtzitting begeleidde. De Belgische familieleden van zijn vriendin ondersteunen deze relatie (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 3, 4 en 15). In zijn aanvullende nota betoogt verzoeker dat een dergelijke relatie indruist tegen de heersende moraal in Afghanistan.

Verzoeker is ondertussen al meer dan een jaar tewerkgesteld bij een snackbar in Mechelen, tot volle tevredenheid van de zaakvoerder (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 20 en 21). Deze tewerkstelling zorgt ervoor dat hij op eigen benen kan staan en niet langer een beroep moet doen op maatschappelijke voorzieningen om in zijn basisbehoeften te kunnen voorzien. Uit de verklaringen van de zaakvoerder van de naburige horecazaak komt verzoeker af en toe na zijn shift iets drinken in deze zaak. Uit de aangeleverde foto's bij de aanvullende nota blijkt dat verzoeker zich westers kleedt (Aanvullende nota verzoeker, bijlage 1). Ter terechtzitting beweert verzoeker af en toe 'pintjes' te drinken en presenteert hij zich met - tamelijk opvallende - getatoeëerde sterren links in de halsstreek. Uit recente rechtspraak uit Nederland blijkt dat het in bepaalde conservatieve gebieden in Afghanistan allerm minst kan worden uitgesloten dat tatoeages problemen kunnen opleveren met de taliban (cf. RvS (NL) 19 mei 2026, ECLI:NL:RVS:2026:2810).

Uit de bijlagen bij de aanvullende nota blijkt dat verzoeker reeds sinds eind 2024 een vrijwillig traject volgt bij 'S.(...)' in Mechelen en via deze weg betrokken is geraakt bij conversatietafels, Nederlandse lessen en allerhande activiteiten ontplooit in het lokale Mechelse verenigingsleven (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 8-12). Verzoeker beschouwt zichzelf niet langer als een moslim en beweert ter terechtzitting dat dit kan worden afgeleid uit zijn activiteiten op sociale media. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij sedert zijn vertrek uit zijn land van herkomst nog weinig contacten heeft met zijn familieleden. Het is bijgevolg niet duidelijk of verzoeker in geval van terugkeer nog over een familiaal netwerk beschikt die bijstand zouden kunnen leveren in het geval hij zou moeten re-integreren in de Afghaanse samenleving.

De raadsman van verzoeker wijst erop dat de betrokkene door zijn vele sociale contacten in België een ander normenkader heeft ontwikkeld dat gebaseerd is op openheid, gelijkheid en verdraagzaamheid.

5.1.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker zich de afgelopen jaren actief heeft begeven in onze maatschappij en werd ondergedompeld in de Belgische samenleving. Gelet op deze uitgebreide blootstelling aan de Belgische samenleving heeft verzoeker zich wellicht gedeeltelijk onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigengemaakt en werd hij noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen geconfronteerd. Zo hieruit niet noodzakelijkerwijze blijkt dat verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven en met westerse opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid en gelijkheid tussen mannen en vrouwen.

Hierdoor is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich desgevallend opnieuw te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, bij uitstek omdat hij afkomstig is uit dorp in een eerder conservatief en tribaal district in het Oosten van de provincie Nangarhar (AD, stuk 7, Inventaris + Documenten DVZ, Verklaring DVZ, 11 oktober 2022, persoonsgegevens). Bovendien is de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet langer dezelfde dan diegene waarin hij destijds is opgegroeid. De Raad acht het niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen alhier, al dan niet onbewust, een zeker vorm van opstandigheid of weerspannigheid kan tentoonstellen wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende (sociale) normen van de huidige Afghaanse samenleving. Vermits uit zijn verklaringen blijkt dat hij nog weinig contacten heeft met familieleden in zijn regio van herkomst, is het niet ondenkbaar dat hij moeilijkheden zal ervaren om in de lokale gemeenschap te worden opgenomen en riskeert hij onder de negatieve aandacht van de huidige lokale machthebbers te komen.

5.1.9. De Raad benadrukt verder dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: *Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022*, p. 23 en 38 in EUAA, 8, augustus 2022, p. 55).

5.1.10. In haar aanvullende nota stelt de verwerende partij dat *“(v)erzoeker (...) geen concrete elementen aan(haalt) waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.”*

Gelet op de elementen die verzoeker in het kader van zijn aanvullende nota heeft aangebracht, kan de Raad dit standpunt van de verwerende partij niet langer bijtreden. Verzoeker heeft wel degelijk een aantal elementen aangereikt, waaronder zijn jarenlange verblijf en onderdompeling in onze samenleving, zijn beheersing van de Nederlandse taal, zijn tewerkstelling, zijn huisvesting, zijn activiteiten in het Mechelse verenigingsleven, zijn verlovings met een Belgische vrouw en zijn opvallende tatoeage, waardoor hij zich, (deels onbewust) gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt, die hem wel degelijk onder de negatieve aandacht van de taliban kunnen brengen.

De verwerende partij was niet verschenen of vertegenwoordigd ter terechtzitting om standpunt in te nemen met betrekking tot de door verzoeker in zijn aanvullende nota aangebrachte (nieuwe) elementen.

5.1.11. Er kan worden aangenomen dat verzoeker de vastgestelde gedragingen en kenmerken niet steeds zal kunnen verbergen, of dat hij zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen, wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die door toedoen van de machtsovername aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd, alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging, waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van verzoeker indien hij onder de negatieve aandacht van de taliban zou komen omwille van een toegedichte verwestering. De beschikbare landeninformatie maakt evenwel gewag van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

5.1.12. Gelet op het geheel van verzoekers profiel, zijn relatief langdurige verblijf in België, zijn grondige onderdompeling in westerse waarden en normen en zijn vrij opvallende uiterlijke kenmerken, in combinatie met de afwezigheid van een uitgebreid familiaal netwerk in het land van herkomst om op terug te vallen, en de potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn specifieke geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een (toegeschreven) politieke of godsdienstige overtuiging.

5.1.13. De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie, de conclusie in de recente EUAA *Country Guidance* van juni 2026 (p. 95) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

5.1.14. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De recente EUAA *Country Guidance* van juni 2026 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 99).

5.1.15. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.1.16. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN